

[Morten Lange.]

selsooplæg, der er givet, og da debatten åbenbart skulle have en ende af denne type, har det ærede medlem hr. Niels Westerby skrevet et meget pænt og uskyldigt dagsordensforslag.

Det kunne man selvfølgelig godt stemme for, og jeg har også tænkt mig at anbefale medlemmerne at gøre det. Jeg vil dog spørge det ærede medlem hr. Niels Westerby, om han, hvis han får ordet igen, kunne tænke sig at stryge den sidste sætning. Det forekommer mig nemlig ikke at være helt rigtigt, at kulturministeren skal blande sig i revisionsdepartementets undersøgelser. Den højtærede minister er næppe revisor, og jeg tror, at revisionsdepartementerne i al almindelighed mener, at en sådan indblanding ikke er korrekt — men det skal såmænd ikke være noget hovedpunkt. Jeg vil ganske henstille til det ærede medlem selv at overveje, om han vil gøre sit dagsordensforslag bedre eller ej. Det er så uskyldigt et udslag af skrivekløe, at jeg da gerne skal stemme for det i alle tilfælde.

Iver Poulsen: Jeg skulle på min gruppes vegne tage stilling til det stillede dagsordensforslag. Nu har jeg såmænd ikke så stor forstand på dagsordensforslag, men jeg synes ligesom det ærede medlem hr. Morten Lange, at de to sidste sætninger er ganske overflødige. De kan måske kaldes en selvfølghed.

Endvidere har jeg det indtryk, at når man vedtager eller forkaster dagsordensforslag, så afsiger man enten en frifindelse eller en dom. Der synes imidlertid at være ret udbredt enighed om, at den kritik, der her er kommet frem, måske er en lille smule forhastet — det svarer ganske nøje til, hvad jeg sagde i mit indlæg: lad os nu give disse mennesker tid til at løse den opgave, de er sat til — og hvis man nu vedtager eller forkaster dette dagsordensforslag, har man efter vor opfattelse afsagt enten en dom eller en frikendelse. Vi vil ikke nogen af delene på dette tidlige tidspunkt og vil derfor simpelt hen undlade at stemme.

Poul Møller: Når jeg tager ordet, er det som statsrevisor — ikke som statsrevisorerens formand, for vi har ikke kunnet holde møde om denne sag.

Det er aldrig før i vor parlamentariske historie sket, at statsrevisorerens arbejde er blevet inddraget i en debat om et dagsordensforslag, og jeg henstiller derfor meget stærkt til forslagsstilleren at tage statsrevisorerens arbejde ud af dette dagsordensforslag. Vi har vore grundlovmæssige rettigheder, og det er ikke nødvendigt med en opfordring fra folketingets side til kulturministeren om at opfylde sine pligter i henhold til grundloven over for statsrevisorerne. Man tænke sig, at flertallet i denne sal i næste omgang, om en måned eller to, er uenigt med statsrevisorerne, som har truffet afgørelse om en undersøgelse af spørgsmål, som flertallet ikke ønsker. Skulle det så også kunne drages ind i en dagsordensdebat med den henstilling, at statsrevisorerne opgav den pågældende undersøgelse? Naturligvis ikke. Statsrevisorerne tilsigter her i huset at arbejde ud fra de forudsætninger, de er valgt på, på et strengt upolitisk grundlag at tage styrelser op efter de forslag, der fremsættes i statsrevisionen, til en kontrol og til en undersøgelse. Det er ikke noget, der skal gøres til genstand for dagsordensforslag.

Når resultatet af vort arbejde engang foreligger, bliver det tilstillet det høje folketing i en betænkning som sædvanlig, og så kan folketinget eller det udvalg, der bliver nedsat om statsrevisorerens betænkning, tage stilling til vor indstilling. Det er ikke noget, man skal have ind i dagsordensdebatter. Tingets flertal kan naturligvis principielt vedtage, hvad det vil, men jeg synes, jeg skylder tingets flertal at gøre opmærksom på, at det er en ny skik, man indfører — efter min mening en skik, som man ikke bør indføre, hvis man skal undgå, at statsrevisionen her i huset gøres til en kastebold mellem flertal og mindretal.

I øvrigt vil jeg sige — og her taler jeg ikke som statsrevisor — at jeg går ud fra, at dette dagsordensforslag kommer til afstemning her i eftermiddag. Når et flertal har ønsket at få et tillidsvotum, kan man naturligvis ikke udskyde afstemningen om et sådant tillidsvotum.

Niels Westerby: Fra alle sider er det under forhandlingerne her i tinget blevet tilkendegivet, at man senere ønskede en principiel debat om Danmarks radios og TVs stilling.